
АНДРИАНА МАРИНОВА

РЪЧНО ТЪКАНИ СТЕННИ КИЛИМИ И СКУЛПТУРИ

Андриана Маринова завършва Художествена Академия в София (1983) специалност "Текстил". Специалност, свързана с името на Марин Върбанов, артист от световна величина, успял по убедителен начин да маркира достойнствата на българската текстилна школа. Изкуство с хилядолетна история, тъкането на килими и на елементи от народния костюм е ярка част от българския фолклор, което присъства и днес като едно далечно, но все още доловимо ехо.

Андриана Маринова е търсец художник с модерно светоусещане. Тя експериментира с материали и технология в гоблена и намира богати възможности за разширяване на визуалната му и съдържателна експресия. През повече от три десетилетия активна работа тя открива за себе си нови творчески способности за изказ.

В началото Андриана Маринова проектира и изработва ръчно стенни гоблени от вълна и коприна, в които включва сакрални символи и библейски персонажи, растителни и други мотиви. През годините нейният "класически" гоблен променя чисто декоративният си характер и паралелно с обогатяването на фактурата и структурата, все по-отчетливо зазвучават като произведение на пластиката с определено символно-асоциативно внушение, тъканта се превръща в средство, в материал за моделиране, а композицията се разгръща обемно в пространството. Цветът и структурата са елементи при изграждането на образа – конкретно дефиниран и скулптурен.

Подходът на Андриана Маринова към художественият образ, синкретичен и мотивиран от съдържанието, няма аналог в модерното българско изкуство и е напълно оригинален.

Малките скулптурни форми, изработени от метал, макраме, дърво и др. към които художничката се ориентира през последните години, имат в основата си находчива стилизация на зооморфни форми. Това формотворчество, видяно в непретенциозен материал, издава отлично познаване на анатомията, състоянията и движенията на птиците, рибите, насекомите, естетически просмислени и характеризирани със симпатия и хумор.

Тези творби, предназначени за интериора, отправят към вечният въпрос за съзиданието.

ТАТЯНА ВУЧЕВА